

1. SØNDAG ETTER PINSE/TREENIGHETSSØNDAG

Nattverdsgudstjeneste

Tor Martin Synnes

Fjellhamar kirke søndag 18. mai 2008

Matteus 28,16-20

- Velkommen til nattverdsgudstjeneste her i Fjellhamar kirke i dag. Vi har nettopp feiret 17. mai. I fred i et av verdens rikeste land. Vi er på vei mot sommeren. Med unntak av LSK sin svake seriestart – kan det bli så mye bedre? Vi har også nettopp feiret pinse. Det også i fred og fordragelighet og med en stadig mer selvstyrt men trygg statskirke i et historisk sett kristent land. Vår aktive menighet på så mange plan går mot sommer. Kan det bli så mye bedre?
- Vel. Vi får teste oss på det oppdrag Jesus har gitt disiplene sine. Og kirka si. Så får vi gjøre opp status der etter.
- Vi skal feire nattverd sammen her i dag. Kall det en forsmak av sommer. Av Guds kjærlighet og tilgivelse. Den er for alle som vil ha Jesu som sin venn og frelser.

PREKEN

1. INNLEDNING

- ✓ Så er vi kommet til siste side i boka. I Matteus-boka. Til siste treff med sjefen. Frelseren. Hva vil skje? Skal bevegelsen legges ned? Årene trekkes inn? Slutte mens leken er god? Gi seg på topp?
- ✓ Siste side i boka blir til et stort kolon. Siste treff med frelseren blir til tidenes kick-off. Ikke i antall effekter og medieoppslag. Men i størrelsen på oppdraget og ressursene de får med seg. 11 karer sendes ut for å vinne hele verden. For Jesus. Og med Jesus.

2. BIBEL OG BØNN

- ✓ Lese Matteus 28,16—20
- ✓ Be en bønn

3. MEN NOEN TVILTE

- ✓ Jesus legger sin kick-off til fjellet. Den Hellige Ånd valgte Jerusalem for sin kick-off 10 dager senere. Bedre kjent som pinse.
- ✓ Fjellet er stedet hvor Gud ofte har åpenbart seg. Gitt seg til kjenne og kunngjort sin vilje. På et fjell i Galilea viser Jesus seg for disiplene etter sin død og oppstandelse. Karene kaster seg til jorden. Og tilber. Ikke bare et lite skritt tilbake med capsen på og henda i lomme som 20-åringer i dag. Bang! Ned på jorda. I tilbedelse og ærefrykt. En passende reaksjon på det de opplever.
- ✓ Da er det sies. En av de fantastiske setningene i denne store boka. Men noen tvilte. Fantastisk fordi det fortelles midt i triumfen og finalen. At verken de som opplevde det eller de som skrev det og skrev det av har tatt det vekk. Men latt det stå der selv om det lugger kraftig. Noen tvilte. Hvor mye bedre ville det ikke tatt seg ut uten den setningen, kan man jo lett tenke. Setningen er fantastisk fordi Jesus heller ikke er opptatt av det. Ingen lynnedslag eller fortærende ild fra himmelen. Nei, de tvilende fikk være der og det var åpenhet om det. At noen tvilte. Det har fulgte misjonsbefalingen og avslutningen av Matteus i evangeliet alltid og overalt. Det er fantastisk. Fordi det øker troverdigheten til denne boka at det får stå der. Og det skaper gjenkjennelse. De 11 karene ligner på deg og meg. Og det var plass til dem som tvilte helt frem til målstreken i gjengen rundt Jesus. De var en del av de 11 karene som ble

tiltrodd et kjempeoppdrag. Kom igjen alle tvilere. Og tilbedere uten tvil. Det er plass til oss alle. Og i høyeste grad bruk for oss.

4. ALL MAKT – GÅ DERFOR

- ✓ Hvorfor skal de gå ut? Fordi Jesus nå har all makt. Ikke fordi de har et slags produkt som har en bedre løsning på et eller annet. Ikke fordi de har en litt artig og ny vri på tro og etikk i livsynsmarkedet. Nei, fordi Jesus har all makt. Ikke bare ordets makt og makt til å gjøre under. Nei, makt over alt på himmel og jord. Over synd og død. Dette ordet og bibelen ellers begrunner hele oppdraget i Jesu makt til å frelse og gi håp i denne verden. Å si at alle blir frelst uansett er å si at det Jesus sier her er bare sprøyt. Det er å si at misjonsbefalingen er waste of time. At hele oppdraget til kirken og misjonen er basert på unødvendigheter.
- ✓ Nei, Jesus har all makt. Han er den eneste veien hjem til Gud. Gå derfor. Fordi det innebærer en avgjørende forskjell for alle menneskers liv nå og i evigheten.

5. OPPDRAGET ER Å GJØRE DISIPLER

- ✓ Hovedverbet i hele denne befalingen er å gjøre disipler. Hva er det? En disippel er en elev av en mester. Dvs han skal kunne gjengi mesterens lære med nøyaktighet, og reflektere mesterens levemåte. Jesu er annerledes også her. Han kaller sine disipler venner og ikke tjenere. Å være en Jesu disippel er å kjenne han som sin venn, i fortrolighet og tillit. Og la seg prege av sin mester og venn. Av hans lære og levemåte.
- ✓ Oppdraget som gis til kirken er først og fremst dette. I alle folkeslag å gjøre mennesker til Jesu disipler. Som kjenner Jesus som sin venn og som kan gjengi hans lære og reflektere hans levemåte.
- ✓ Hvordan gjør vi det? Jesus gir oss to sideordnende partisipper for antyde to grunnleggende ting som da må skje. Døpende og lærende.

6. DØPENDE OG LÆRENDE

- ✓ Vi døper vel cirka hundre barn og noen voksne i året. En hver tredje-fjerde dag. Prosentvis er dette ca xx av alle nyfødte i Lørenskog. Det må sies å være bra. Egentlig veldig bra. Men Jesus sa aldri at xx % var nok. Han sier som sin Far. Jeg vil at alle skal bli frelst og lære sannheten å kjenne. Det har avgjørende betydning for evigheten. For i dåpen får vi del i frelsen. Livet og lyset. Vi får tilgivelsen og Den Hellige Ånd.
- ✓ Men like sentralt som å døpe er å lære de dømte eller de som skal bli døpt å holde alt Jesus har befalt. I de første århundre av kirkas historie var det omfattende dåpsskoler før dåpen. Voksendåp i dag vektlegger dette i dag. Vi døper først. Det får frem frelsen som nåde. En gratis gave – helt ufortjent. Og så kommer opplæringen til å holde alt Jesus har befalt etterpå.
- ✓ Vi har søndagsskole og annet barnarbeid som gir en del barn opplæring. Vi har 120 konfirmanter i året som vi søker å gi både kunnskap og kjennskap til Gud og troen på han. Deretter jobbes det strukturert med å fortsette opplæringen og styrkingen av troens i liv i årene etter konfirmasjon med Milk og After Milk arbeidet. Videre er det undervisningskvelder inni mellom og noen møtes i husfellesskap. Og ikke minst – vi samles til gudstjenester. Hver uke. For å lære om alt Jesus sa. Og for å oppmuntre og hjelpe hverandre til å holde alt han sa.

7. STATUS DISIPLER

- ✓ Vi døper 100 i året. Noen av dem får vi til opplæring i vårt barnarbeide. De fleste av dem, ja, faktisk 20 % flere, får vi 14 år senere til ett år med opplæring som konfirmanter. Sitter vi da igjen med la oss si 100 nye disipler i året?

- ✓ En disippel sa jeg var en som kjenner Jesus som sin venn, og som lar seg prege av han så han kan gjengi hans lære med nøyaktighet og reflektere hans levemåte. Det sier seg selv at ingen av oss noen gang kommer i mål med det. Vi forblir aldri mer enn disipler under opplæring. Så målet på om man er en disippel er om man selv tar tak og blir med i oppdraget vi som Jesu venner har fått. Å gjøre andre til disipler.
- ✓ En engelsk prest med navn Mike Breen, har sagt følgende om å være disipler. ”Vi ser ut som sauer foran og hyrder bak”. Vi kommer aldri lenger enn å være disipler. Sauer som følger etter hyrden og som alltid har noe mer å lære. Samtidig kan vi fungere som hyrder for andre. Å hjelpe andre å finne frem til tro på Jesus.
- ✓ Tilbake til spørsmålet: Vi døper 100 i året, lærer godt opp 120, men hvor mange nye disipler får vi i året? Vel, dette skal vi ikke prøve å telle. Men vi er i hvert fall i nærheten av svaret når vi ser på ledersituasjonen og medarbeidersituasjonen. Da har vi mye å være glad i. Men vi får ikke 100 nye i året akkurat.
- ✓ Vi har et mål om å øke oppslutning om gudstjenesten vår med 20 % på de fire årene dette MR sitter. Det vil si å gå fra 140 til 170 i snitt. Nå er vi rundet halvveis i perioden og har kanskje økt med 2 %.

8. GÅENDE

- ✓ Da er vi over på det første partisippet i misjonsbefalingen. Gående ut. En aktiv handling. En oppsøkende handling. En målrettet handling. Som innebærer at man har noe å gå med og gå for. En har noe en vil si. En har noe en vil dele. I Jesaja 6,8 heter det treffende: Hvem skal jeg sende, hvem vil gå? Vi har ikke ansatte i kirka for at resten kan sitte ned å slappe av å tenke: Nå har vi noen som tar seg av denne befalingen. Noen som går ut i bygda og prater om Gud, hjelper ensomme og syke, noen som døper og lærer opp. Nei, i Efeserne 4 står det hvorfor vi har heltidsansatte i kirken: For å utruste de hellige så de kan gjøre sin tjeneste. En ansatt har stor verdi for en menighet. Men da først og fremst gjennom å utruste og oppmuntre menigheten til å finne sin tjeneste og plass i det store oppdraget med å gå ut.
- ✓ Vi har mye å glede oss over i Lørenskog menighet. Mange trofaste, og flotte disipler. Vi døper mange og lærer opp mange. Men av våre ca 10 000 dømte medlemmer ser vi 9 500 svært sjeldent. Og 3 000 i vår del av Lørenskog er ikke døpt og ikke opplært. Det kan synes umulig å gjøre noe med det. Vel. Hvis vi ser fruktene av hva de 11 karene som fikk oppdraget første gang har greid igjennom historien er ikke dette spesielt avskrekkende.
- ✓ La oss starte med å be om mot til å spørre en nabo eller bekjent om å bli med på noe i kirka. Gjerne en gudstjeneste. Vi kan selvsagt få nei og en litt brydd situasjon. Men det tåler et godt naboskap eller bekjentskap. Kan du ta med deg en nabo til gudstjenesten? Hvis ikke bør vi finne ut hvorfor. For vi må være litt stolte og frimodige med å vise frem hva vi har. I gudstjenesten og på kirkekaffen. Eller husfelleskapet. Etter konfirmasjonsgudstjenestene våre kommer det alltid noen bort hvert år. For å takke og skryte. Beklager seg litt over at de sjeldent går i kirka, og sier at hadde de visst det var sånn i kirka skulle de gjerne gått oftere. Ja, gjør gjerne det, sier jeg da. Men når uka suser og går så er det ikke lett å ta seg tid til det. Da må kanskje noen spørre om de vil være med. Og gå sammen med dem.
- ✓ Spørsmålet til Jesaja går til oss alle: Hvem skal jeg sende, hvem vil gå? Jesus svarte: Se, her er jeg. Send meg. Kan du svare det? Og ikke han ved siden av deg. Ikke han flinke og morsomme. Ikke hun vennlig og godt likte. Kirkens historie har til i dag vært avhengig av hva mennesker som du og jeg har svart på det spørsmålet. Kirkens fremtid vil fortsette å være avhengig av det.